

Bemærkninger til lovforslaget.

Et af regeringen den 9. april 1964 under arbejdsministeriet nedsat udvalg har den 29. oktober 1966 afgivet en foreløbig betænkning, der indeholder forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Regeringens foranstående lovforslag — såvel som de følgende bemærkninger — er identiske med det af udvalget foreslåede, idet der kun er foretaget visse ændringer af redaktionel og lovteknisk art.

Udvalgets betænkning i øvrigt er aftrykt som bilag til nærværende lovforslag.

A. Forslaget går ud på:

- 1) forhøjelse af arbejdsløshedsunderstøttelsen og i forbindelse hermed bortfald af de hidtidige tillæg til understøttelsen (børnetillæg, husleje-hjælp, brændselshjælp og juleunderstøttelse),
- 2) indførelse af ensartet medlemsbidrag i alle anerkendte arbejdsløsheds-kasser med samme dagpengehjælp,
- 3) ændring af reglerne for refusion til kasserne og
- 4) bortfald af reglerne om ordinær ventetid (karens-dage).

Endvidere foreslås en bestemmelse om, at der for folketinget skal fremsættes forslag med henblik på overgang af kassernes kontrol- og anvisningsfunktioner til offentlige arbejdsanvisningskontorer pr. 1. april 1968.

B. Baggrunden for forslaget er, at der igennem længere tid har været fremsat ønsker eller forslag om en række ændringer af principiel karakter i lovgivningen om arbejdsløshedsforsikringen. Det har i denne forbindelse været nævnt, at der er skævheder i forholdet mellem arbejdsløshedsforsikringen og andre sociale sikringsordninger. Endvidere har arbejdsløshedsforsikringens tilpasning til forholdene på arbejdsmarkedet og samfundsudviklingen i almindelighed ikke i en årrække været gjort til genstand for en nøjere overvejelse.

Under hensyn hertil nedsatte regeringen den 9. april 1964 det nævnte udvalg, som fik til opgave at fremkomme med en vurdering af, om den nuværende lovgivning er tidssvarende som et middel til at skabe social tryghed for lønmodtagerne, om forsikringens finansiering hviler på en rimelig byrdefordeling mellem lønmodtagere, arbejdsgivere og det offentlige og mellem lønmodtagerne indbyrdes, samt om forsikringsorganernes opbygning og funk-

tioner imødekommer de krav, der i dag må stilles til effektivitet og smidighed.

Udvalget skulle fremkomme med sådanne forslag, som de principielle overvejelser måtte give anledning til, herunder særlig vedrørende følgende spørgsmål: Forholdet mellem løn og forsikringsydelse, begrænsningerne i lønmodtageres adgang til at oppebære ydelser fra forsikringen, spørgsmålet om karenstage, reglerne om statens, kommunernes, arbejdsgivernes og de forsikredes tilskud eller bidrag til forsikringen, spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af forsikringsorganernes nuværende struktur og spørgsmålet om de forskellige lønmodtageres uensartede bidrag til forsikringen.

Udvalget blev anmodet om under sine overvejelser at være opmærksom på de betragtninger med relation til arbejdsløshedsforsikringen, som er fremsat i betænkning (nr. 345/1964) om den danske arbejdsanvisnings struktur, funktioner og virkemidler. Herudover er udvalget anmodet om i sine overvejelser at inddrage forskellige mere specielle spørgsmål samt om at fremkomme med en udtalelse om betænkning (nr. 398/1965) om de offentlige arbejdsanvisningskontorers geografiske områder.

I udvalget indtrådte bl. a. repræsentanter for Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke og repræsentanter for arbejdsmarkedets parter.

C. I udvalgets betænkning er anført, at der i udvalget er enighed om, at samfundsforholdene har udviklet sig således, at der under arbejdsløshed ikke længere bør ydes en understøttelse, som blot tjener det formål at sikre den forsikrede og/eller hans familie netop det fornødne til dækning af de mest elementære behov. Når beskæftigelsen svigter, bør den forsikrede have krav på et beløb, der står i rimeligt forhold til den tabte arbejdsløn.

Der er ikke i udvalget fremkommet væsentlig kritik af den daglige administration i kasserne, men der har været uenighed om, hvorvidt forsikringen er rationelt organiseret i de forhåndenværende 68 anerkendte arbejdsløsheds-kasser med for tiden ca. 4.000 stedlige afdelinger, og der har navnlig været uenighed om arbejdsløsheds-kassernes funktion som anvisningsorgan.

Fra arbejdsgiverside er det fremhævet, at socialreformkommissionen er et bedre egnet forum end udvalget for drøftelse af det endelige sigte for korttidsydelsernes højde i forhold til lønnen samt for drøftelserne af, hvorvidt arbejdsløshedsforsikringen bør fortsætte i den nuværende form eller gøres